

Зоичка

Сөзү: Торгой Асанов

Обону: Түратбек Дүйшеев

Жолуктум тагдыр кошуп сени менен

Жан элен, токтоо мүнөз пейлин, кенен

Жашадым аппак сүйүү кучагында

Азыр да ошол бойдон сүйүп келем

Жашадык эрши-аркак эгиз болуп

Кут конуп телегейи тегиз болуп

Балдарын ез колундан есуп чыкты

Түрчү эле сүйүүбүздө бакыт конуп

Сонуна бирге жетпей бул өмүрдүн

Ажырап жалгыз калдым орто жолдо

Чын экен жандар белек болот деген

Озунден калбайт элем колдо болсо

Айта албайм ал сезимди мунга толгон

Мүрзенду тегеренип кала бердим узатып жан биргемди бейишине

Тапшырып ез койнуна кара жердин

Элесин, ойдо турат бассам турсам

Жолугам деп ал дүйнөдөн кыял курап

Билсем да ал тилегим ишке ашпасын

Сен үчүн жашап келем өмүр улап.